

uerbo, ut etiam in quibusdam alijs potest
mutari, a, in, e, ut garnem, sarcem.

Admonitio V.

Huc reuocari possunt nonnulla uerba defecti-
ua, tum simplicia, tum composita, quæ carent
Indicatiui, Præsenti, & Imperfecto, ut tak-
nùh, tetigi: taknùtti, tangere: dà tàknem, ut
tangam, &c. maknùh, moui, maknùtti, mo-
uere: dà màknem, ut moueam, &c. ita of-
vanùh, ofvanùtti. dà ofvànne, &c. dvìgh-
nuh, dvìghnuti, dà dvìghnem, &c. Pocìnuh,
pocìnuti, dà pocìnem, & his similia, quæ ab
eiusdem significationis uerbis Præsens, &
Imperfectum mutuuntur.

DE TERTIA VERBORVM SIMPLICIUM CONIUGATIONE.

Caput VI.

VERBA huius Coniugationis ab
alijs distingui possunt præcipue
terminatione primæ personæ desi-
nentis in, am, secundæ in, asc, ter-
tiæ in, a.